

DIUMENGE XXV de durant l'any (B)
(Diumenge del segon anunci de la passió i resurrecció)

6. Les Vetlles

"Tota l'Església celebra la vetlla pasqual, tal com s'indica en els llibres litúrgics corresponents. Diu sant Agustí: La Vetlla d'aquesta nit és tan important, que ella sola podria demanar, com a propi, el nom que és comú a totes les altres: (Sermo Guelferbytanus 5, en PLS 2,550); passem aquella nit en vetlla, perquè el Senyor ha ressuscitat i ha començat per a nosaltres, en la seva carn, aquella vida on no hi ha mort, ni son...; per això, ens concedirà que regnem, vivint eternament amb ell, el mateix Senyor per al qual hem allargat la vetlla i al qual hem dedicat el nostre cant, en veure'l ressuscitat" (Ibid., en PLS 2,552) (OGLH 70).

"Tal com es fa la nit de Pasqua, a moltes Esglésies va existir el costum de començar algunes solemnitats amb una vetlla: les més celebrades són la de Nadal i la de Pentecosta. Cal conservar i fomentar aquest costum" (OGLH 71).

"Els Pares i els autors espirituals molt sovint exhorten els fidels, i en particular els que es dediquen a la vida contemplativa, a l'oració nocturna, que manifesta i desperta l'espera del Senyor que ha de tornar: Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'Espòs és aquí; sortiu a rebre'l (Mt 25,6). Heu de vetllar, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de la casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, o a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint (Mc 13,35-36). En conseqüència, els qui conserven el caràcter nocturn de l'Ofici de lectura són dignes de lloança" (OGLH 72).

"A més, com que en el ritu romà, pensant sobretot en els qui es dediquen a les tasques apostòliques, l'Ofici de lectura és sempre bastant breu, els que desitgen, seguint la tradició, allargar la celebració de la vetlla dominical o de les solemnitats de les festes ho poden fer d'aquesta manera:

Que celebrin primer l'Ofici de lectura, com figura en el llibre de la Litúrgia de les Hores, fins a les lectures, inclusivament. Després de la lectura segona i abans de l'himne Oh Déu, us lloem, s'afegeixen els càntics indicats per a aquesta finalitat a l'Apèndix I del mateix llibre; després, es llegeix l'evangeli, sobre el qual es pot predicar una homilia, es canta l'himne Oh Déu, us lloem, i es diu l'oració.

L'Evangelí, en les solemnitats i les festes, es pren del leccionari de la missa; els diumenges, en canvi, de la sèrie sobre el misteri pasqual, com s'indica a l'Apèndix I de la Litúrgia de les Hores" (OGLH 73).

Mn. Gerard Soler
Litúrgia viva. Litúrgia de les Hores, 20-9-15